

Počasi se daleč pride

D A N E S

Branka Bezjak

Promotorji uporabe javnega potniškega prometa za izlete v hribe se zavedajo, da je bil javni potniški promet zadnja leta, bolje rečeno desetletja, zapostavljen, zato sedaj ne bo tako preprosto in kar čez noč mogoče poskrbeti, da bo do uporabnikov bolj prijazen, pogosto na voljo in hiter. A neke je treba začeti. To seveda ni ključno le za obiskovanje gora, ampak nasploh za to, da ne le predelom, ki jih zaradi naravnih posebnosti želimo posebej ohranjati, damo bolj dihati, temveč da pločevino in izpuste zmanjšamo tudi drugod.

A kaj ko za spodbudo javnemu prometu zmeraj (z)manjka denarja, tako na državni kakor na lokalni ravni. Ključnega pomena pa je tudi spreminjanje navad ljudi. Po podatkih Statističnega urada še zmeraj 86 odstotkov Slovencev za potovanje v prostem času uporabi avtomobil, hkrati tudi večina tujih turistov v Slovenijo prihaja z avtom. Navada je železna srajca, pravi pregovor, a vendarle ne drži zmeraj. Že sedaj je na nekaterih linijah velika gneča, dogaja se, da šolarji in delavci ne morejo na avtobus, ker ga v konicah zasedejo starejši na račun brezplačnih voženj ... Trend se lahko torej, kljub temu da jekleni konjiček ni le najbolj priročno prevozno sredstvo, ampak še zmeraj tudi statusni simbol, hitro obrne. Ponudba pa ne bo pravočasno sledila. Zato se tudi pri spodbujevalcih uporabe javnega prometa pojavlja pomislek, kaj bi bilo, če bi že takoj naenkrat več družin, ki letujejo denimo v Bohinjski Bistrici, svoj avtomobil pustilo pri svoji namestitvi in uporabljalo le javni prevoz. Pri nevladni organizaciji za varstvo Alp CIPRA zato poudarjajo, da je treba dati v drugo prestavo in ne čakati na povpraševanje, ampak že sedaj uvesti večjo ponudbo javnih linij. Seveda tudi to ni tako enostavno, ker med drugim manjka tudi šoferjev, ponudnikov prevozov. Država zadnja leta pospešeno vlaga tudi v železniško infrastrukturo, precej vlakov je novih, a kaj ko so zamude še zmeraj konstanta, vožnja na kratkih razdaljah še zmeraj traja predolgo. Vse to odvrta od uporabe javnega prevoza.

Nenazadnje vlaki niso prilagojeni naraščajočemu številu uporabnikov (električnih) koles. Resda so potniški vlaki v prvi vrsti namenjeni prevozu oseb, a vendar, kaj narediti, ko

še na železniški postaji pojavi večja skupina kolesarjev? Pri vsem skupaj je torej potrebnega tudi več medresorskega usklajevanja. Naloga predstavnikov področij varstva okolja, razvoja infrastrukture ter gospodarstva in turizma je, da uskladijo svoje namene oziroma predvidijo posledice, ki jih lahko imajo ukrepi enega področja na drugo.

Še veliko je torej prostora za izboljšave. Tako pri miselnosti ljudi kakor pri načrtovalcih javnega prometa. Na državni in na lokalni ravni. V Mariboru je v zadnjih letih recimo praksa, da kakšno ulico v središču mesta kar zaprejo, parkiranje podražijo, ne da bi temu sledil javni promet. Češ, se bodo ljudje že znašli. Kaj pa, ko jih zaradi tega ne bo več v mesto?

Trend se lahko hitro obrne, ponudbe pa ne bo